

ע"פ 37776/04/22 - מדינת ישראל נגד יובל נחסון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 22-04-37776 מדינת ישראל נ' נחנון
תיק חיזוני:

בפני כב' השופט שמואל בורנשטיין - אב"ד
כב' השופט עמיהת מיכלס
כב' השופט יעל טויסטר ישראלי
מערערת מדינת ישראל
נגד
משיב יובל נחנון
פסק דין

לפנינו ערעור המדינה על הכרעת דינו של בית משפט השלום בפתח תקווה מיום 22.9.2022 בת"פ 18587-02-19, במסגרת זוכה המשיב מהüberiorות בהן הואשם, לאחר שהתקבלה בתום פרשת התביעה טענתו שלפיה אין עליו להшиб לאשמה, מכוח סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חס"פ).

רקע והכרעת הדיון

1. נגד המשיב וששה נאשמים נוספים, בהם חברת מ.פ.ע.ת 1965 (1987) בע"מ (להלן: התאגיד), הוגש ביום 8.2.2019 כתוב אישום בו נתען כי ביצעו במספר הדזמנויות עבירות סביבתיות רבות, זאת במסגרת הפעלת תחנת מעבר לפסולת מעורבת הממוקמת בסמוך לקיבוץ תל יצחק שבשומרון. ביום 25.12.2019 כתוב האישום בדרך של הוספת עד תביעה נוספת (להלן: כתוב האישום).

2. למшиб ייחסו 9 עבירות, חלקן הוגדרו כעבירות "נושאות" וחלקן כ"ריבוי אירועים", תוך אפשרות העבירות לעבירות בהן הואשם במישרין, ללא קשר לתקיד شامل בתאגיד (הפעלת תחנת מעבר שלא כדין; אי נקייה באמצעות מגעים; גריםת זיהום אויר בלתי סביר; גריםת ריח חזק או בלתי סביר; זיהום מים; השלחת פסולת ופסולת גושית ולכלוך ברשות הרבים), ולubenיות שיויחסו לו בשל היותו בעל תפקיד בתאגיד (הפרת אחריות נושא משרה (גרימת זיהום אויר חזק או בלתי סביר); הפרת אחריות נושא משרה (איסור לכלאו והשלכת פסולת ברשות הרבים); הפרת אחריות נושא משרה (גרימת ריח חזק או בלתי סביר)).

3. בחלק המוקדים של כתוב האישום, שכותרתו "רקע עובדתי", התייחסה המערערת באופן תמציתי לתקידי של כל אחד מהנאשמים בתאגיד, ובכלל זה למшиб (נאשם 7 בכתוב האישום), לגביו נכתב בסעיף 7: "החל מיום 1.4.15 ועד ליום 15.11.16 היה נאשם 7 אחראי על שדרוג תחנת המעבר בהתאם לאמור בסעיף 12 להלן". מסעיפים 12 ו-13

לכתב האישום עולה שבתאריך 14.7.2014 ניתן נגד התאגיד צו שיפוטי במסגרת ת"פ (פ"ת) 17984-11-11, בהתאם להסכמת התאגיד והמערערת, במסגרתו חובבה המערערת להסדיר בתוך 28 חודשים את כל דרישות תנאי המוגרת לתננות המעבר לפסולת מעורבת, לפי צו רישי עסקים ולקבל רישיון עסק והיתר בניה בהתאם. צו זה הוואר על ידי בית המשפט (בתאריךיכים 15.12.2016 ו- 3.7.2017 עד ליום 3.11.2017) זאת לאחר שהותנו תנאים נוספים, לרבות התחייבות התאגיד "שלא יוציאו מפגעים סבבתיים במהלך ותפעול תחנת המ עבר".

4. בתום פרשת התביעה טען המשיב כי אין עליו להסביר להאשמות שהופנו נגדו, ובית המשפט קיבל, כאמור, טעنته זו (להלן: ההחלטה). בהחלטתו סקר בית משפט קמא את עובדות כתוב האישום ועובדות שייחסו למשיב וליתר הנואשים. כן הפנה לטעنته המרכזית של המשיב, שלפיה הגנתו נוהלה בהתאם לאמור בכתב האישום, שאינו מצביע על קשר בין האישומים המנוים בו לבין הגדרת תפקידו של המשיב בכתב האישום כ"אחראי על שדרוג התנינה ותחומי האחריות הקשורים לו". בהמשך הובאה עמדת המערערת, שלפיה בהתאם לראיות שהוצגו לבית המשפט, היה המשיב נושא משרה בכיר בתאגיד, בתחום בו נערבו העבירות, כאשר לדידה הוצגו לרשות המשפט ראיות שלא רק שהן לא "דלות" במובן זה שהן מחייבות את המשיב להסביר לאישום, אלא שיש בהן אף כדי להרשייע בעבירות המוחוסות לו.

בהפנותו להוראות החוק והפסקה ציין בית משפט קמא כי בשלב זה של ההליך עליו לבחון האם הוצגו בפניו "ראיות בסיסיות שמשקלן והיקפן יוצר מערכת הכוחות ראשונית המעבירת את נטל הבאת הראייה לנאים", תוך שהציג שאין מצופה מה התביעה להציג ראיות לכל אחד מפרטי האישום, אלא די בכך שיובאו ראיות ליסודות המרכזים של האישומים. בישמו כללם אלו, ולאחר שבחן את הראיות שהוצגו לו מטעם התביעה, הגיע בית משפט קמא למסקנה שאין בהם די כדי לחיב את המשיב להסביר לאשמה, זאת על אף שאלה כללו הן מסמכים והן עדויות של נאים אחרים, המצביעים על תפקידו של המשיב בתאגיד. בית משפט קמא נימק מסקנתו זו בכך שהראיות שהוצגו אין מבוססות את סוג האחריות המוחוסת למשיב בכתב האישום. בעניין זה הפנה בית משפט קמא להנחיית פרקליט המדינה 3.1 המחייבת את התביעה לתאר את העובדות באופן ברור על מנת לאפשר לנאים לכלכל הגנתו באופן מיטבי. אשר למשיב, ציין בית משפט קמא שאין חולק על כך שהائحו בשדרוג תחנת המ עבר אינם חלק מכתב האישום, ואילו טענת המערערת כי ישנו קשר בין אי השדרוג לבין העבירות הסביבתיות שייחסו למשיב, כלל אינה נכללת בעובדות כתוב האישום. עוד ציין בית משפט קמא שבתאגיד כה גדול יתכן שייהיו נושאי משרה נספים ודוקא בשל כך ישנה חשיבות לתאר באופן מיטבי את תפקידו של כל אחד מהנאשים, תוך ציון הקשר שלו למשים או למחדלים המבוססים את העבירות הסביבתיות המוחוסות לו.

5. בעקבות החלטה זו הורה בית משפט קמא על זיכוי המשיב מכל המוחוס לו בכתב האישום.

מכאן הערעור.

תמצית טיעוני הצדדים

6. לטענת המערערת שגה בית משפט קמא עת מצא לזכות המשיב על בסיס טענת "אין להסביר לאשמה",

ומוביל שבחן כלל את הראיות שהוצעו לעיינו במהלך פרשת התביעה, המבוססות לגישתה את העבירות המียวחות לו בכתב האישום. עוד נטען שבית משפט קמא התמקד בהכרעת הדין אך ורק בפרק הראשון של כתב האישום (הרקע העובדתי), מוביל שנדרש כלל לחלק השני בו מפורחות עובדות כתב האישום. כך, לאבחן בית המשפט בין העבירות המียวחות למשיב בכובעו כ"נושא משרה" לבין העבירות המียวחות לו באופן ישיר. לעומת זאת המושפט, ככל שakan סבר המשיב כי עובדות כתב האישום אינן מגלות עבריה, היה עלייו לטען זאת בראשית המשפט כ"טענה מקדמית", באופן שהיא נתן למעעררת את האפשרות לבקש ולתוקן את כתב האישום, ככל שהדבר אכן היה נדרש, ולא להמתין עד לסוף פרשת ההגנה.

7. לאחר הדיון הראשון שנערך ביום 10.7.2022, לאור טענת ב"כ המשיב כי בחר שלא לשאול את עדי התביעה שאלות במהלך פרשת התביעה, ולפניהם משורת הדין, הוצע לצדים לשוב לבית משפט קמא ולאחר מכן לשאול את עדי התביעה שאלות בחקירה נגדית, זאת ככל שתיתנו הסכמה הצדדים לכך. בתאריך 21.7.2022 הודיענו הצדדים כי לאחר הידברות, לא הגיעו להסכמות ביניהם. במצב דברים זה אפשרנו לב"כ המשיב להגיש תגובה בכתב לערר, וזה הועברה לעיינו ביום 11.9.2022.

8. ב"כ המשיב סמן ידו על מסקנות בית משפט קמא. בכל הנוגע לאיושומים הנוגעים לתפקידו של המשיב כ"נושא משרה" בתאגיד, נטען בין היתר, בכתב האישום לא פירט את תפקידו ומעמדו של המשיב בתאגיד ואף לא הגיד אותו כ"נושא משרה", זאת להבדיל מיתר הנאים (6-2), שתפקידו הוגדר בפתח כתב האישום ונכתב מפורשות שהם "נושא משרה" בתאגיד; בפרט לא תואר הקשר בין תפקידו של המשיב לתחום בו בוצעו העבירות, וזאת בiter שאת אשר היום כבר ברור, ועל כך אין מחלוקת בין הצדדים, שהתחום בו בוצעו העבירות הוא תחנת המעבר ולא שדרוגה, תחום אחריות שלא יוסס למשיב בכתב האישום; המערערת "שינתה כוון" שכנ בפני הערכאה הדינית מיקדה את הדיון בתפקידו של המשיב כאחראי על השדרוג, ואילו עתה היא מתנוורת מכך; כתב האישום אינו מפריד בפרק ה"עובדות" בין חלקו של כל אחד מהנאשמים, ומכאן ניתן להבין שהחלקו של המשיב מסתכם באמור בסעיף 7 לחלק הכללי (אחראי על שדרוג תחנת המעבר); מעבר לעובדה שלא ציינו מעשים או מחדלים אחרים הפר המשיב כנושא משרה, הרי שafilו בחלק ה"מסכם" את פרק העובדות לא נרשם שבמעשיו או במלחלו הפר המשיב את חובתו כנושא משרה בתאגיד, זאת להבדיל מהאופן בו פעולה המערערת בקשר לעבירות ה"ישראל" שלא עברה במסגרת אחריות נושא משרה (סעיפים 12-15 בכתב האישום); ממילא חלק מהמועדים המוזכרים בפרק ה"עובדות" מתיחסים לתקופה בה, על פי הטענו בכתב האישום, המשיב כלל לא שימש בתפקידו כאחראי על שדרוג תחנת המעבר; יש לדוחות את טענות המערערת על כי לא הייתה יכולה להתקן את כתב האישום, ולהלופין לאפשר לה לבקש להרשיע את המשיב תוך שימוש בהוראות סעיף 184 לחס"פ, זאת מן הטעם שבקשות אלו לא נטענו בבית משפט קמא.

בכל הנוגע לאיושומים המתיחסים לאחריותו הישירה של המשיב נטען, בין היתר, כי לא ייחסו בכתב האישום למשיב מעשה או מחדל ספציפיים, בפרט לאחר שכעת המערערת טוענת כי אזכור תפקידו כאחראי על השדרוג - ההתיחסות המפורטת היחידה בכתב האישום למשיב - כבר אינו רלוונטי; יש לדוחות את ניסיונה של המערערת ליחס למשיב את ביצוע העבירות כ"מבצע בצוותא" כאשר אף עניין זה לא בא לידי בכתב האישום ולא נפרשה בכתב האישום תשתיית עובדתית להוכחת הטענו בהקשר זה; אשר לריאות שהוגשו טוען כי אין בהן כל ריבותה בהינתן שהן נועדו להוכיח את תפקידו של המשיב כ"אחראי על השדרוג", עובדה ש כאמור כבר אינה רלוונטית, כאשר חלק מהראיות אף לא קבילות.

טענת אין להшиб לאשמה

9. טענת "אין להшиб לאשמה" מכוכחה זוכה המשיב מעוגנת כאמור בסעיף 158 לחסד"פ, הקובל בין היתר כי בסופ פרשת התביעה יזכה בית המשפט את הנאשם אם לא הוכחה האשמה "אף לכואורה". בפסקה נקבע שבתום פרשת התביעה נדרשת התביעה להציג מערכת ראיות בסיסית, ולעתים אף דלה, להוכיח העבירה שפרטיה הובאו בכתב הנאשם. עוד נקבע כי ראיות בסיסיות לעניין זה אין משמען ראיות שימושו והיקפן מאפשר הרשעה על אחר, אלא ראיות היוצרות מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את נטל הבאת הראיות מן התביעה לנายน. אשר עצמת הראיות, נקבע שהשלב דיןוי זה אין לדקדק "כחוט השערה" ולאחר בדיקה מסועפת לצורך הוכחה לכואורת של כל פרט ופרט מלאו שהזכו באישום [ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון, פסקה 4 (21.11.1977)], אליו הפנה אף בית משפט קמא (להלן: עניין כחלון)].

מן הכלל אל הפרט

10. בnimoki ההחלטה צוין, בין היתר, שכתב האישום אינו כולל אישום בדבר הפרת צו שיפוטי בעניין שדרוג תחנתה המעבר, תחום שהוא באחריותו הבלעדית של המשיב, וכי בהתאם לכך אף נהיל לו ההגנה. ואולם, צוין העובדה כי "אחראי על שדרוג תחנת המעבר" בחלק הרקע העובדתי שבכתב האישום, אינו מלמד בהכרח על כך שלא היה נשא משרה או שלא מילא גם תפקידים אחרים בתאגיד. בכך הדבר שתפקידו המוגדר בידי המשיב לא נכתב בכתב האישום, והמערערת הודתה ברוחל בתר הקטנה, הן בהודעתה הערעור והן בדיון שנערך בפנינו, כי אכן היה לפרט עניין זה בכתב האישום באופן ברור יותר. לצד האמור, אין משמעות הדבר שהמשיב לא היה כל תפקיד בתאגיד. זאת ניתן ללמוד מהראיות שהוצעו בבית המשפט במסגרת פרשת התביעה, מהן עולה כי המשיב מילא לכואורה תפקיד ניהול והוא מעורב בפעולות התאגיד בהיבטים שונים.

כך, בمعנה לשאלה שנשאל בחקירהתו מיום 28.11.2016 מה היה תפקידו בתאגיד, המשיב בעצמו כי היה אחראי "על כל הנושא הפיננסי" וכן על שדרוג תחנת תל יצחק. לדבריו, הוא מונה בתאריך 11.4.2016 על ידי דירקטוריון התאגיד כממלא מקום המנכ"ל, אולם סירב לקבל על עצמו את התפקיד. על אף האמור, אישר המשיב כי חתם פעמיים על מכתבים כמו"מ מנכ"ל (עמ' 3, ש' 13-15). דבריו אלו של המשיב מבססים תשתיית לכואורת להיווט בעל תפקיד ממשמעותי בתאגיד. טענת המשיב לפיה סירב לקבל על עצמו את תפקיד מ"מ המנכ"ל היא טענה עובדתית הדורשת בירור עובדתי. זאת, בשל קיומן של ראיות אחרות, שאף הן הוגשו לבית משפט קמא במסגרת פרשת התביעה, המצביעת על היפוכו של דבר ועל כך שהמשיב נשא בתפקיד ניהול, בין אם קבוע ובין אם זמני.

במקום אחר בחקירהתו מיום 28.11.2016 התייחס המשיב באופן מפורש לפעולות שעשה בקשר לחלק מהמעשים והמלחדים המיוחסים לו בכתב האישום. לשם הדוגמא, ביחס לשתי שריפות שהתרחשו ביום 10.6.2016 וביום 3.7.2016, טען המשיב שבוצעו כל הפעולות הנדרשות לכיבויו, ובכל זה "חינוך והרטבה" (ת/68 עמ' 5 ש' 19-25). בהמשך ציין שלאחרונה דאג לקנות לבאית על מנת "שיהיה כוח כיבוי וקורס כיבוי לאנשי התחנה" (שם, בעמ' 6 ש' 2-1).

11. יתרה מזאת, במהלך פרשת התביעה הוציאו לבית משפט קמא ראיות נוספות המבוססות את טענות המערערת, הן בוגע לטעמו בתאגיד והן בוגע לפועלו. נסקור להלן את חלקן.

- מסמך שנכתב על ידי ידידיה אביטוב (נאשם 3) שכיון כי"ר דירקטוריון התאגיד, המאשר שהמשיב מעסיק בתאגיד בתפקיד של סמנכ"ל, ומוסמך בין היתר "לטפל בכל נושא וענין מטעם החברה" (סמן על ידי בית משפט קמא נ/3א). בחקירהתו מסר אביטוב שהמשיב היה אחראי לשדרוג תחנת המעבר בתל אביב (ת/69, עמ' 3 ש' 19, עמ' 10 ש' 1).

- אמרת מנהל התפעול של התאגיד בני כהן (נאשם 6) בחקירהתו, לפיה החל מחודש Mai 2016 שמש המשיב כמ"מ מנכ"ל של התאגיד (ת/70 עמ' 3 ש' 5-6).

- כאמור, על אף טענת המשיב שישיב קיבל על עצמו את תפקיד הסמנכ"ל, אישר שחתם כמ"מ מנכ"ל על שני מכתבים רשמיים של החברה שייעדו למשרד להגנת הסביבה ול모עצה האזרחיות חוף השرون (ת/68 עמ' 3 ש' 13-15). במסמך שייעד למשרד להגנת הסביבה וublisher חתום כמ"מ מנכ"ל (ת/30), הציג המשיב את עמדת התאגיד ביחס לשיפורות שייחסו לתאגיד בסיוור שנערך ביום 3.7.2016 (ת/29). בין היתר כתוב המשיב במסמך (סעיף 7): "למרות זאת, ואף שהוא בתקופת בגיןים, אנו עושים ככל יכולתנו על מנת למנוע כל אפשרות לצירת מפגע סביבתי כלשהו" (ההדגשות הוספו).

- מכתב של מנכ"ל התאגיד למשיב מיום 26.8.2015 בוגע להרחבת תפקידיו והיקף אחוריותו בתאגיד, לרבות ניהול ותיאום כלל הנושאים הקשורים בפרויקט השדרוג ורכוז "כל הנושא הפיננסי", תוך שהובהר למשיב כי יהיה כפוף בעניין זה לשירות למנכ"ל (הוזג למשיב חלק מחקירתו ת/68).

- סיום ישיבת דירקטוריון התאגיד מיום 25.11.2015, במסגרתה הוחלט על הרחבת סמכויות הנהול של המשיב, כך שיחד עם אחרים ינהל מעתה את הטיפול בייצור קו המיון לפסולת יבשה (ת/91).

- סיום ישיבת מנהלים בתאגיד מיום 10.7.2016, ממנו עולה שהמשיב הנחה גורמים שונים בתאגיד לבצע שימושות שונות (חלק מ-ת/91).

- מסיכומים עולה לכואורה שהמשיב יציג את התאגיד בסירורים שונים, ואף מסר תגבורות בשמו של התאגיד בקשר למפגעים סביבתיים שונים (ת/32, ת/34, ת/41, ת/45, ת/39). בעניין זה נעיר כי מדובר בסירורים שבוצעו בשנת 2017, ככלומר מועד המאוחר לתקופה בה על פי כתוב האישום שimes המשיב כ"אחראי על השדרוג", אולם בהתאם לסעיף 1 לפרק העובדות בכתב האישום העבירות המიוחסות למשיב וליתר הנאשמים בוצעו החל משנת 2014 ועד למועד הגשת כתב אישום זה", ככלומר .25.12.2019

- סתירה בין הסביר המשיב למשרדים להגנת הסביבה שלפנים השריפה היא "איורע חד פעמי" (ת/30) לבין מייל שלוח המשיב ליו"ר התאגיד שלושה שבועות מוקדם יותר (ת/91).

12. תפקידי הנהלות של המשיב עליה אף מעדיות שנשמעו במהלך המשפט. כך, למשל, השיב מפקח המשטרה הירוקה פלייקס פינשטיין לשאלת ב"כ נאשם 3 (פרוט' עמ' 76 ש' 28-25):

ש. איך אתה מסכם את החקירה מבחינתך? הגעת לሚצוי, הבנה, מסקנה עובדתית מי אחראי.

ת. שיש בעלי תפקידים בחברה, יש שלושה בעלי מנויות שהם בעצם גם מנהלים פעילים בחברה, יש מנכ"ל החברה ויש סמנכ"ל יובל נח숀 שהוא אחראי תקופה מסוימת היה מנכ"ל או לפחות מלא מקום מנכ"ל.

13. מהדוגמאות שהובאו, וכן מדוגמאות נוספות צינה המערערת בטיעונה, עולה שלבית משפט קמא הציג מארג ראייתי המתיחס באופן ישיר הן לטענה שהמשיב מילא תפקיד בכיר בתאגיד, והן למעשים ומחדלים המיוחסים לו בכתב האישום. השילוב בין מקבץ ראיות אלו מקרים, לכל הפחות, את אותן "ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום. ראיות בסיסיות לעניין זה אין ממשמע כאמור ראיות משקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא... ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירת את הנטול של הבאת ראיות (להבדיל מנטול השכנוע) מן התביעה לנאשם" (ענין חלון, פסקה 5). המשיב היה מודע לכך שמיוחסות לו בכתב האישום עבירות בכוונה כנושא מושא בתאגיד, ועל כן די בראיות שציינו כדי לחיזקו להתייחס אליהן במשפטו.

14. בהחלטתו התייחס בית משפט קמא באופן ספציפי לנטען בכתב האישום בנוגע לאחריות המשיב לשדרוג תחנת המעבר, וציין בהקשר זה כי "אין בעבודות כתוב האישום כל קשר בין העובדה כי תחנת המעבר לא שודרגה בזמן לבין ביצוע העברות הסביבתיות". ואכן, טענות הנוגעות לאי עמידת התאגיד בלוחות הזמן או טענות בדבר קיומו של קשר סיבתי בין ה"שיינוי" בטיפול בתחנת המעבר לבין נזקים שנגרמו, אין מעניינו של כתוב האישום.

אלא, שמהראות שהוצעו עולה קשר ברור של המשיב לתפקיד השוטף של התאגיד, ולתהליכי שתנהלו הן בתקופה בה כיהן כאחראי על השדרוג, והן בתקופות אחרות בהן מילא תפקידים נוספים בתאגיד.

15. בשולי הדברים - נטען על ידי ב"כ המשיב שהמשיב לא זומן לשימוש, בוגוד למעורבים אחרים נגדם הוגש כתבי אישום. עניין זה טען ב"כ המערערת כי במקרה זה לא נדרש לקיים שימוש טרם הגשת כתוב אישום, בהינתן שלמכתחילה לא הייתה כוונה להעמיד את המשיב לדין בעבירות מסווג פשע, והבהיר שנציגי התאגיד זמינים לשימוש בפני מנהל המחויז כחלק מההליך המנהלי. הסבר זה של המערערת מקובל علينا. סעיף 60א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע: "רשות התביעה שאליה הועבר חומר証據 הוגש לעבירות פשע תשלח לחשוד הודיע על כן...".

במקרה שלפניו אין חולק על כך שהמשיב לא נחקר בחשד לביצוע עבירות מסווג פשע, ועבירות מסווג זה אף לא ייחסו לו בכתב האישום. מכאן שלא חלה על המערערת חובה לשלוח לו מכתב ידוע. טענת ההגנה שלפיה הדבר מצבי על יחסם של המערערת למשיב ולכך שהוא לא ראה בו "גורם מרכזי" בתאגיד היא טעונה אותה ניתן להעלות כחלק מטענות ההגנה במסגרת ההליך הפלילי, אולם אין בה כדי ללמד על פגם שנפל באופן בו הוגש כתב האישום נגד המשיב.

סוף דבר

16. נוכח כל האמור, מצאנו כי דין הערעור להתקבל. ההליכים בבית משפט קמא ימשכו מהשלב בו הופסקו. משהגענו למסקנה זו, סברנו שלא ראוי להיכנס לניטוח מפורט של הראיות ושל המשמעויות המשפטיות העולות מהן מעבר למה שנאמר עד כה, שכן סביר שאלוי יידונו במהלך המשפט עצמו.

נסכם ונאמר שבcheinת הראיות שהובאו במסגרת פרשת התביעה מעלה באופן ברור שטמון בהן אותו פוטנציאלי ראייתי ראשוני, ואף מעבר לכך, הנחוץ להוכחת היסודות המרכזיים של העבירות המייחסות למשיב. בית משפט קמא לא התמודד בהחלטתו עם הראיות שהונחו בפניו במהלך פרשת התביעה, ועל כן מצאנו להתערב בהחלטתו ולהורות על ביטולה. מצאנו שדי בראיות שהוצגו לבית המשפט עד כה כדי להעביר את נטל הראייה מהמעעררת למשיב במסגרת פרשת ההגנה. הערנו במהלך הדיונים שהתנהלו בפניו על קשיים הנובעים מניסיונו כתוב האישום, ואולם, מקוםן של טענות ההגנה בהקשר זה להתרór בשלב הכרעת הדיון, יחד עם יתר טענותיה.

17. בהסכמה הצדדים, ישלח אליהם פסק הדין באמצעות הדואר.

ניתן היום, ט"ו סיון תשפ"ג, 04 יוני 2023, בהעדר הצדדים.

**יעל טויסטר ישראלי,
שופטת**

עמיית מיכלס, שופט

שמואל בורנשטיין, שופט